

Список використаних джерел:

1. Органи державного управління охороною праці: їх компетенції та повноваження. URL: <https://library.if.ua/book/86/6075.html>
2. Положення про Державний департамент з нагляду за охороною праці. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/925-2000-%D0%BF>
3. Закон України «Про охорону праці». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12>
4. Положення про Державний комітет України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/55876584>
5. Положення про Державну інспекцію ядерного регулювання України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/363-2014-%D0%BF>
6. Положення про Державний департамент пожежної безпеки. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/500-2002-%D0%BF>
7. Положення про державну санітарно-епідеміологічну службу Міністерства охорони здоров'я України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0960-02>
8. Державний нагляд з охорони праці. URL: https://pidruchniki.com/1957041138913/bzhd/derzhavniy_naglyad_ohoroni_pratsi
9. Державний нагляд та контроль за станом охорони праці в Україні. URL: <https://library.if.ua/book/86/6076.html>
10. Види контролю за станом охорони праці на підприємстві. URL: <https://studfile.net/preview/5204052/page:8/>

Бренько І.А.

*державний службовець,
провідний спеціаліст з капітального будівництва (житла);*

Стешенко В.Л.

*державний службовець,
провідний спеціаліст з капітального будівництва (житла),
Східне територіальне квартирно-експлуатаційне управління*

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ

В даний час зростає значимість діяльності державних службовців, державної служби України, які вирішують складні завдання державного управління. Тому проблеми, пов'язані з управлінням персоналом державної служби, на сьогодні є особливо актуальними.

Для підвищення якості управління персоналом необхідно вирішити ряд проблем, пов'язаних зі зміною в системі управління персоналом. В силу цього особливу важливість і практичну значимість набуває підвищення ефективності управління персоналом.

Державна служба характеризується рядом ознак, що відрізняють її від інших видів публічної служби:

1. Професіоналізм. Державна служба є основним родом занять для державного службовця. Державна служба з сумісництвом не допускається. Обмеження за видами діяльності для державних службовців покликані забезпечити висока якість виконання обов'язків державної служби.

2. Компетентність. Державний службовець повинен відповідати виконуваним функціям державної служби по рівнем освіти, стажу та знань. Дані вимоги є формалізованими умовами, що дозволяє забезпечити реальну здатність державного службовця виконувати обов'язки по заміщуваній посади державної служби.

3. Проходження служби, тільки на посадах державної служби, включених до Зведеного реєстру посад державної служби України. Статус державного службовця набувається тільки шляхом призначення на посаду державної служби.

4. Проходження служби, як правило, в державних органах. За визначенню, державна служба – це професійна службова діяльність громадян щодо забезпечення виконання повноважень державних органів, а також осіб, що заміщають державні посади. Як наслідок, посади державної служби засновуються в державних органах та в апаратах, що забезпечують діяльність осіб, що заміщають державні посади, причому ці апарати також визнаються державними органами або входять до їх складу.

Питання про цілі і завдання державної служби, незважаючи на свою важливість, носить багато в чому постановий характер. Справа в тому, що методологія визначення мети в управлінні взагалі і в державному управлінні зокрема найменше розроблена. Цілі державної служби можна розглядати як форму усвідомлення і закріплення державними органами у відповідних нормативних правових актах соціально значущих актуальних проблем. В даний час Україна не має чітко вибудованого «дерева цілей». Теоретичних напрацювань з цього приводу трохи, до того ж вони нерідко суперечать один одному. Так, Ю. Старілов вважає, що головною метою державної служби є практичне здійснення функцій

держави, рішення його завдань, забезпечення добробуту суспільства, задоволення суспільних інтересів на основі принципів і положень, встановлених в Конституції України.

У свою чергу, А.Ф. Ноздрачев виділяє наступні цілі державної служби:

- впорядкування роботи державного апарату;
- встановлення вимог до функцій і правомочностей по державних посадах;
- визначення компетентності та професійної підготовленості державних службовців;
- регламентація способів і процедур аналізу та оцінки ефективності функціонування державного апарату;
- формування умов забезпечення державних службовців, включаючи матеріальні, соціальні і правові гарантії державної служби.

Цілі державної служби можна класифікувати:

- 1) за ступенем суспільної важливості;
- 2) за результатами;
- 3) за часом;
- 4) за сферами суспільного життя;

Поняття «функції державної служби» та їх види в нормативних правових актах поки не визначені, що відображає одну з прогалин правового регулювання даного інституту. У науковій та навчальній літературі питання про функції державної служби носить переважно постановний характер. Одні автори під функціями державної служби розуміють самостійні і відносно відособлені види державно-службових дій. Інші – розглядають функції державної служби як організацію практичної реалізації правових норм. Функції державної служби – основні напрямки впливу державних службовців на суспільні відносини для досягнення цілей і завдань держави.

В останні роки державна служба все частіше розглядається як виробник державних соціальних послуг. Йдеться про освіту, охорону здоров'я, безпеки і т.д. Тому можна говорити про таку функції державної служби, як виробництво державних послуг.

Державна служба виконує виховну функцію. Вона грає важливу роль у формуванні суспільної свідомості шанобливого ставлення до людської особистості, інститутів держави і права. Для динамічного розвитку суспільства велике значення має регулятивна функція державної служби. Державні службовці відіграють активну роль в регулюванні відносин

між соціальними групами в економічній, політичній, соціальній та ідеологічній сферах життя суспільства. З цією метою встановлюються правила, нормативи, задається спрямованість дій громадян і державних службовців. Це проявляється при розробці різних програм, законопроектів, прийняття політичних рішень.

На думку В.Д. Граждана, в системі державного управління державна служба призначена для виконання двоєдиного завдання. По-перше, це надання адміністративної (апаратної) підтримки політичному керівництву країни; по-друге, вивчення проблем управління та інтересів усіх верств населення, в чому так потребують державні органи.

Таким чином, кожен вид державної служби виконує свої встановлені в нормативних правових актах завдання.

Принципи сучасної державної служби закріплюються в декількох законах, головні з яких – «Про систему державної служби України» та «Про державну цивільну службу України».

Держава повинна заохочувати людей, здатних до інновацій і використовують свої творчі здібності, що дозволяють знизити роль політичних кланів і харизматичних лідерів для досягнення стабільності і впорядкованості суспільних зв'язків. На ділі ж без наявності такою ж потужною мотивації, як в ринковому секторі, такі люди залишаються без уваги. На закінчення, можна сказати, що державний сектор, особливо в нашій країні, гостро потребує оновлення принципів, методів, системи мотивації і т.д. Такий підхід, на мою думку, здатний підвищити ефективність державного управління.

Список використаних джерел:

1. Ноздрачев А.Ф. Державна служба: підручник для підготовки державних службовців. Москва : Статут, 1999. С. 73.
2. Гражданин В.Д. Державна цивільна служба : навч. допомога. Москва : Юркіта, 2005. С. 48.
3. Братановський С.М. Правове регулювання муніципальної служби в Україні : монографія; під ред. д-ра юрид. наук С.Н. Братановський. Саратов : «Наукова книга». Серія «Юриспруденція», 2013. 191 с. ISBN 978-5-9758-1079-3
4. Барінов М.А. Навчальний посібник з дисципліни «Державна і муніципальна служба» для бакалаврів напрямку «Державне та муніципальне управління». Владим. держ. ун-т; упоряд.: М.А. Барінов, 2014. 61 с.
5. Чиркин В.Є. Система державного і муніципального управління : підручник. 5-е изд., перегляд. Москва : Норма: НДЦ ИНФРА-М, 2013. 432 с. ISBN 978-5-91768-365-2